Pregaria.cat

Entrada

Ulls tancats i ulls oberts

Ulls tancats

Ulls tancats quan dormim, quan una llum potent ens enlluerna, quan ens sentim esgotats o quan no volem seguir mirant.

Aquests ulls tancats, moltes vegades indiquen cansament, son, desconnexió, necessitat d'endinsar-se o fugir.
Altres vegades: moltes imatges i sensacions envaeixen la nostra ment quan tanquem els ulls; imaginacions, figures sense relleu, records, somnis que en aparença no tenen cap lògica. Certament amb els ulls tancats vivim d'una forma diferent.
I també amb els ulls tancats podem pregar, podem trobar i submergir-nos en el misteri, restar en el silenci. Molts místics han tancat els ulls per comunicar-se amb Déu.

Ulls oberts

Ulls oberts per relacionar-nos, per llegir, per fixar-nos en les persones, la natura, el treball..... També com a finestres obertes per on entren missatges, publicitats, seduccions, art i realitats vives.
Aquests ulls oberts són font de vida, de trobada, de progrés, de compassió, d'ira, de saber o no saber. Moltes vegades ens faciliten plaer, benestar, descoberta.
I també altres vegades ens allunyen de nosaltres mateixos, ens provoquen dispersió, melangies, mals humors i pors de moltes menes.
Ulls oberts que penetren més a fons del que es veu, porten interrogants, mostren el misteri de les persones, són com una finestra oberta al més enllà del que veiem. Provoquen una pregària, una atenció interna. Molts místics obren els ulls per contemplar a Déu .

.....
En el procés espiritual quan cerquem la presència del Senyor que ens convida a trobar-lo moltes vegades hem de tancar els ulls i prendre distància de tot, per submergir-nos en el nostre fons on Ell habita en amor.

Altres vegades hem d'obrir els ulls i mirar, per submergir-nos en la realitat del món, de la vida, del dolor i la joia, de la pau i la necessitat de la justícia perquè Ell hi habita en amor. A vegades com a contemplació, altres com a acció alliberadora i crit indignat.

Pregar en el recés i pregar en el bullici, a l'ermita i en el gran centre comercial, davant d'una icona i fent cua l'ambulatori... Arreu hi és Aquell que ens convida a VIURE.

Jesús Renau sj.